शर्वरीं भगवन्नद्य सत्यशील तवाश्रमे ।
उषिताः स्मेह्वसतिमनुज्ञानातु नो भवान् ॥ ३६ ॥
रात्र्यां तु तस्यां व्युष्टायां भरद्वाजोऽब्रवीदिदं ।
मधुमूलफलोपेतं चित्रकूटगिरिं व्रज ॥ ३७ ॥
वासमौपयिकं मन्ये तव राम महाबल ।
गम्यतां भवता शैलश्चित्रकूटः स विश्रुतः ॥ ३८ ॥
तत्र कुञ्जरयूथानि मृगयूथानि चैव हि ।
विचरन्ति वनान्तेषु तानि द्रक्ष्यसि राघव ॥ ३९ ॥
सरित्प्रश्रवणप्रस्थान् गुहाकन्दरनिर्झरान् ।
चरतः सीतया सार्द्धं नन्दिष्यति मनस्तव ॥ ४० ॥
प्रहृष्टकोयष्टिभकोकिलस्वनैरू- ।
विनोदयन्तं वसुधाधरं शिवं ।
मृगैश्च मत्तैर्वकुभिश्च कुञ्जरैः ।
सुरम्यमासाद्य समावसाश्रमं ॥ ४१ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे भरद्वाजाश्रमनिवासो नाम चतुःपञ्चाशः
सर्गः ॥ ५४ ॥